

EÚ si pochvaľuje, že jej zbrojovkám stúpajú zisky. Jediný problém ďalšieho rastu: Zakorenená neochota členských štátov vzdať sa suverenity!

4. mája 2026 ✚ Aktuality ✚ Európska únia

Proces homogenizácie a federalizácie Európskej únie beží na plné obrátky a europropaganda šplhá do nadzemských výšin, kde stráca zvyčajné zábrany. To, čo bolo ešte pred niekoľkými rokmi tabu – otvorená požiadavka na členské štáty, aby sa vzdali suverenity, sa stalo dnes obligátnou výčitkou voči zaostalým, ktorí ešte stále nepochopili vývoj.

Najnovšia informácia z propagandistického portálu EÚ na Slovensku, *EUbrief.sk*, nielenže vyjadruje nezakalenú a detinskú radosť z toho, že európsky zbrojárske priemysel rastie (pričom sa nepýta dokedy a predovšetkým: čo nakoniec s vyrobenými zbraňami), ale otvorene uvádza aj hlavnú škodlivú brzdu tejto konjunktúry – snahu európskych štátov uchovať si suverenity.

<https://eubrief.sme.sk/zahranicie-a-bezpecnost/c/eu-zaziva-obrannu-renesanciu-zbrojovkam-rastu-obraty-vyroba-aj-zamestnanost-ukazuju-data>

Odborník Davide Genini z Dublin City University, ktorého cituje *Eubrief.sk* to vidí jasne:

„Nadnárodná dynamika však naráža na **zakorenenú neochotu členských štátov vzdať sa suverenity**, čo obmedzuje integračné snahy Komisie.“

– Ergo, požiadavka Komisie je jasná: vzdajte sa suverenity, odovzdajte ju Komisii a bude nám všetkým lepšie. Aj zbrojárskemu priemyslu...

Ilustračný obrázok, zdroj: wikimedia commons

Táto neochota na pozadí súčasnej európskej propagandy o Ukrajine bojujúcej za nás, o všadeprítomnom ruskom nebezpečenstve a najmä v súvislosti s radosťou z konjunktúry zbrojoviek vyzerá samozrejme ako vlastizrada a nepochybne je progresívcami, pre ktorých je skutočnou vlasťou EÚ, tak aj vnímaná a interpretovaná.

S tým je treba podľa všetkého skoncovať, už len vzhľadom na to, že konjunktúra zbrojárskeho priemyslu napĺňa portál *Eubrief.sk* a veľmi pravdepodobne aj Eurokomisiu neskrývaným militaristickým nadšením, pričom desaťročiami sa vinúca propaganda o mierovom charaktere EÚ bola potichu odložená do almary a naftalínu. *Eubrief.sk* jasá:

*„Európa prežíva obrannú renesanciu. Priemysel hlási rekordné obraty, rastie počet domácich výrobných závodov a znižuje sa závislosť od **nespolahlivých** dodávateľov. Katalyzátorom celého procesu je Európska únia.“*

– Je pritom legitímne sa pýtať, kto sú tí „*nespolahliví dodávatelia*“, kvôli ktorým by bolo dobré sa zriecť štátnej aj národnej suverenity, aby mohla EU ešte efektívnejšie a centralizovanejšie riadiť zbrojársky biznis? Podľa štatistík najväčší dodávatelia zbraní do EÚ sú predsa naši najlepší demokratickí spojenci: Spojené štáty a za nimi Južná Kórea, Izrael a Veľká Británia.

Navyššie podľa portálu *Štokholmského medzinárodného inštitútu pre výskum mieru* (SIPRI) sa dovoz zbraní z USA do EÚ dostal na dvadsaťročné maximum a po prvýkrát smeroval „*najväčší podiel vývozu amerických zbraní do Európy*“.

<https://www.sipri.org/media/press-release/2026/global-arms-flows-jump-nearly-10-cent-european-demand-soars>

Z tohto navýšenia sa však dá skôr usudzovať na spoľahlivosť a ochotu dodávateľa, ktorému sa my všetci v EÚ skladáme na jeho tučné zisky. Kto je teda ten nespoľahlivý? Izrael? Veľká Británia? Tí žeby zradili EÚ?

V tomto kontexte vyznieva zbrojárska hystéria skôr ako dobre propagandisticky namazaný stroj, ktorý má za cieľ okrem ziskov a naštartovania upadajúcej európskej ekonomiky zabezpečiť tiež uloženie ďalšieho kamienka do mozaiky straty národnej suverenity členských štátov EÚ.

Pritom nárast a zisky nadnárodných zbrojárskych papalášov dosiahli skutočne pozoruhodné hodnoty, čo nás všetkých samozrejme napĺňa nesmiernou radosťou. Podľa dát vychádzajúcich zo štatistík *Európskej asociácie leteckého a obranného priemyslu* (ASD) bol obrat tohto sektora EÚ v roku 2024 približne 148 miliárd eur. To predstavuje nárast o viac ako 60 percent v porovnaní s rokom 2021.

No a ruka v ruke s konjunktúrou kráča aj rozvoj newspeaku. Zo „*zbrojárskeho priemyslu*“ sa stávajú „*obranné firmy*“:

„Všetky spomínané firmy patria medzi 20 najväčších obranných firiem na svete podľa obratu za rok 2024. Osobitnú zmienku si zaslúži česká spoločnosť

Czechoslovak (sic!) Group, ktorá medzi rokmi 2023 a 2024 viac než zdvojnásobila svoj obrat na približne tri miliardy eur. Podľa medzinárodného think-tanku SIPRI za to firma čiastočne vďačí štartu českej muničnej iniciatívy, ktorá pomáha dodávať delostreleckú muníciu na Ukrajinu.“

– Nakoniec, načo tú vojnu vlastne skončiť, že? Americké, ruské, európske aj ázijské zbrojovky hlásia konjunktúru, obyvateľstvo je udržiavané v permanentnej nervozite (keď už nám ten Covid-19 tak zázračne skončil), „vlastizradcovia“ a „konšpirátori“ sú pod dohľadom na jednej aj druhej strane a možno čoskoro aj na pekáči... Kde je vlastne nejaký problém?

Ktorá časť EÚ z tohto biznisu s vojnou profituje (okrem USA a Ruska, samozrejme) a kvôli komu sa máme vzdať s radosťou svojej suverenity, to nie je ťažké si domyslieť:

„Obranný priemysel zostáva v EÚ koncentrovaný najmä vo Francúzsku, Nemecku, Taliansku, Španielsku a Švédsku.“

– A naše bývalé zbrojovky? Tie skrátka neboli konkurencieschopné, čo sme už zabudli? No a úplne náhodou tou konkurenciou boli naši noví bratia z EÚ... To je skrátka evolúcia. Neviditeľná ruka trhu to tak sama zariadila. Veď dobre vieme, že niečo také podlé ako zámerné ničenie konkurencie by nikomu v Európe a USA ani len nenapadlo. To je duchu demokratického kapitalizmu skrátka cudzie...

Nakoniec správa podáva aj ďalší pádny argument, prečo by EÚ mala prevziať celú obranu, ale aj zbrojársky priemysel pod svoje centrálné riadenie. To ona ho totiž dnes v zákulisí poháňa a vytvára rámce (aj propagandistické) na jeho koordináciu a centralizáciu:

„Investície do obrany sú primárne národnou záležitosťou, no dáta ukazujú, že Európska únia v tomto smere zohráva významnú úlohu. V rámci

znovuvybrojovania (Doteraz bola EÚ neozbrojená?; pozn. aut.). *Európy funguje ako akýsi katalyzátor. Úniové programy a fondy poskytujú cielené dotácie, motivujú k spoločným nákupom, znižujú fragmentáciu trhu a priamo financujú zvyšovanie výrobných kapacít, najmä munície.“*

No a nie sú to „cielené dotácie“ úplne najmenšie: *Európsky obranný fond* (EDF) – 5 miliárd eur na výskum a vývoj technológií, *EDIRPA* – 300 miliónov na „koordináciu nákupov“ vojenskej techniky, čiže trošku usmernenia z Bruselu komu treba dať zákazku (a zároveň asi vysvetlenie, prečo sú najlepšie zbrojovky na Západe), EÚ rozpočet 2025–2027 – 1,5 miliardy na „spoločné nákupy“ a k tomu ešte *Európsky mierový nástroj* (!), ktorý prepláca štátom vojenské dodávky na Ukrajinu, program *SAFE* – „výhodné pôžičky“ na nákup vojenskej techniky, atď., atď.

Skrátka, je to radosť. A keby toho bolo málo? Vtedy by som navrhoval porozhliadnuť sa po nejakých nezmrazených eurofondoch. Ono sa vždy niečo nájde...

Branislav Michalka

Zdroj: Eubrief.sk, titulný ilustračný obrázok, zdroj – wikimedia commons

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/eu-si-pochvaluje-ze-jej-zbrojovkam-stupaju-zisky-jediny-problem-dalsieho-rastu-zakorenena-neochota-clenskych-statov-vzdat-sa-suverenity/>